

Anmeldelse

Min personlige videnprofil

Af Mai Aggerbeck,
cvu vita
ma@cvuvita.dk

Karen Frederiksen,
cvu vita
kf@cvuvita.dk

I bogen 'Min personlige videnprofil' leverer videnkonsulenterne Lars Henrik Nielsen og Bent Schou et vigtigt værktøj til at styrke bevidstheden og skabe dialog om arbejdet med viden for såvel leder som medarbejder. Siden 1990'erne har viden været sat på dagsordenen, blandt andet under betegnelsen Knowledge Management. Opmærksomheden har i den forbindelse ofte været rettet mod videndelings- og kompetenceudviklingsprocesser samt udnyttelse af nye IT-systemer i tilknytning hertil. De kulturelle og personlige aspekter af arbejdet med viden har sideløbende hermed været underbelyst. Det er, som forfatterne fremhæver, mennesker, der skaber og anvender viden. Det er derfor afgørende at sætte mennesket og den personlige videnhåndtering i centrum, når vi taler om viden.

'Min personlige videnprofil' er et værdifuldt redskab til 1) at skabe overblik over, hvordan man arbejder med viden, 2) at opnå indsigt i styrker og svagheder, når man arbejder med viden på både det organisatoriske og personlige plan og 3) at få øget indflydelse på, hvordan man løser opgaver effektivt. På denne baggrund kan "Min personlige videnprofil" bruges som afsæt for både personlig udvikling og udvikling af egne videnkompetencer. Profilen består ud over bogen desuden af et testværktøj, som findes i papirform og på internettet. Testværktøjet gør det muligt at måle egne præferencer

i forhold til at arbejde med viden. Det havde dog været ønskeligt, at testværktøjet tilsvarende var præsenteret i bogen.

Kapitlerne i bogen er let tilgængelige og logisk opbyggede med en læse- og brugsvejledning, der efterfølges af det meget centrale kapitel om roller i arbejdet med viden. I dette kapitel findes redskaberne til at forstå, hvad ens egen og andres videnprofil indeholder. De følgende tre kapitler beskriver uddybende baggrunden for videnprofilerne. Her sættes fokus på adfærd, tre videnrum og videnprocesser på en meget pædagogisk og inspirerende måde for den, der eventuelt vil udvikle sin organisation eller understøtte sine medarbejders arbejde med viden. De tre videnrum beskrives henholdsvis som "eksperimentariet", hvor ny viden opstår, "biblioteket", hvor viden gøres eksplicit og tilgængelig og endelig "klasseværelset", hvor tavs viden bearbejdes og omsættes kollektivt. Der er ikke nødvendigvis tale om fysiske rum, der er snarere tale om hvilken type viden, der arbejdes med og de rammer, situationer eller omgivelser, som på forskellige måder er optimale for at arbejde med forskellige typer af viden. Hermed betoner forfatterne viden som noget processuelt, socialt og kontekstbestemt - herunder kulturen. I bogens sidste to kapitler præsenterer forfatterne konstruktive anvendelsesmuligheder og redskaber i form af spørgsmål til refleksion og diskussion til at arbejde videre med de personlige videnprofiler. Videnprofilerne kan eksempelvis anvendes i for-

bindelse med udviklings- og medarbejdersamtaler eller til rekruttering af medarbejdere og sammensætning af projektgrupper.

Bagest i bogen præsenteres en fyldig ordliste med en beskrivelse af de vigtigste begreber i bogen. Det er i den forbindelse værd at bemærke, at forfatterne ud over de nævnte konkrete analyseredskaber tillige bidrager med et begrebsapparat og et sprog, som gør det muligt at diskutere, hvordan viden udvikles, deles og anvendes - personligt og sammen med kolleger. Bogens illustrationer og diagrammer giver i tilknytning hertil et fint overblik over mere komplekse problemstillinger og tjener herved formidlingen af bogens budskaber på bedste vis.

Endelig findes en litteraturliste med forslag til videre læsning, herunder I. Nonaka & H. Takeuchis *The Knowledge Creating Company* (1995) og E. Wengers *Communities of Practice - Learning, Meaning and Identity* (1998), som forfatterne synes at være inspireret af.

Sammenfattende er bogen formidlet på en meget klar og praksisrelateret måde. Den kan varmt anbefales til alle, der arbejder med viden med henblik på måling af egen videnprofil, eller til den, der ønsker at forbedre arbejdet med viden i en afdeling eller en organisation.

Reference

Min personlige videnprofil / af L. H. Nielsen og B. Schou. - København: Videnkonsulenterne, 2006.

www.videnkonsulenterne.dk

DF Revy Kort nyt

Formidling i nye medier – en temadag om udfordringen for kultur- og vidensinstitutioner

Kultur- og vidensinstitutioner formidler information og viden til forskellige brugergrupper. Det er forskningsbaseret viden og det er informationer om adgang til og omgang med udstillinger og vidensressourcer. Det er ofte kompleks og svær viden.

Nye medieformater og formidlingsredskaber skaber nye muligheder for kultur- og vidensinstitutionerne i formidlingen af denne viden. Det er muligheden for at arbejde med

nye form- og designudtryk og interaktionsformer, så formidlingen er inspirerende, opmærksomhedsskabende og relevant for brugerne i det uformelle oplevelses- og læringsrum, som kultur- og vidensinstitutionerne tilbyder.

I udviklingen af formidlingsstrategier og større innovative projekter i kultur- og vidensinstitutionerne stiller vi os selv spørgsmålene:

- hvilken type viden er det, vi formidler,
- hvilke medieformater kan hvad og

- hvilke betingelser har den type viden, vi formidler, dels
- i de nye medier og dels i forhold til vores brugere?

På temadagen stiller vi spørgsmålene til eksperter i viden, digitale medier, læring og kommunikationsdesign og ser på to konkrete forslag med formidling i nye medier fra hhv. en museums- og en (forsknings)biblioteksvinkel.

<http://wiki.statsbiblioteket.dk/infogalleri/>

Tid: Torsdag d. 21. juni 2007, kl. 12:00 - 17:00.

Sted: Den Sorte Diamant, Søren Kierkegaards Plads 1. Mødelokale Blixen.